

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

25 noiembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Nicolae Gordilă,
Judecători Iurie Diaconu, Liliana Catan, Ion Guzun,
Maria Ghervas,

juducând în ședința de judecată, fără citarea părților la proces, recursurilor ordinare împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 mai 2014, declarate de inculpata Moraru Alina, de avocatul Alina Valah și de procuror, în privința inculpaților

***Moraru Alina Ion**, născută la 03 aprilie 1989 în or. Fălești, locuitoare a mun. Bălți, str. Malinovski 16, ap. 46, cetățeană a R. Moldova, fără antecedente penale;*

***Samcov Alexandra Nicolae**, născută la 18 noiembrie 1988, originară și locuitoare a or. Edineț, str. Basarabiei 10, cetățeană a R. Moldova, fără antecedente penale;*

***Sahotțchi Eugeniu Gheorghe**, născut la 12 aprilie 1984, originar și locuitor al mun. Bălți, str. Nicolae Iorga 30 A, ap. 1, cetățean al R. Moldova, fără antecedente penale.*

<i>în instanța de fond:</i>	<i>Termenul de examinare a cauzei</i>
<i>în instanța de apel:</i>	<i>19 august 2011 – 26 aprilie 2013,</i>
<i>în instanța de recurs:</i>	<i>30 mai 2013 – 23 mai 2014,</i>
	<i>06 august – 25 noiembrie 2014.</i>

Asupra recursurilor menționate, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 26 aprilie 2013, inculpații Moraru Alina, Samcov Alexandra și Sahotțchi Eugeniu au fost condamnați în baza art. 220 alin. (1) Cod penal la 2 ani închisoare fiecare.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepselor aplicate a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 ani.

Moraru Alina a fost achitată de sub învinuirea comiterii infracțiunii prevăzute de art. 220 alin. (1) Cod penal, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

2. În fapt, instanța de fond a constatat că inculpatul Sahotțchi E. este învinuit că, în perioada lunii iunie 2011, aflându-se în mun. Bălți, împreună și de comun acord cu Moraru A. și Samcov A., în scopul exploatării sexuale comerciale în prostituție a minorei O. Creciun, născută la 12.08.1993, profitând de vârsta minoră a acesteia, de situația ei precară din punct de vedere al supraviețuirii sociale, manifestată prin lipsa surselor de existență și a locului de trai, a atras-o prin înșelăciune în activitatea de practicare a prostituției.

Astfel, Sahotțchi E., în scopul recrutării minorei pentru exploatare sexuală comercială și în prostituție, aproximativ la 13 iunie 2011, aflându-se în mun. Bălți, cunoscând cu certitudine despre vârsta minoră a O. Creciun și despre poziția de vulnerabilitate a acesteia, a adăpostit-o în apartamentul nr. 33 din str. Cehov 23, mun. Bălți, pînă la 15 iunie 2011, unde a îndemnat-o la practicarea prostituției.

Ulterior, Sahotțchi E., neobținînd consimțământul minorei O. Creciun de a practica prostituția, la 15.06.2011, împreună și de comun acord cu Moraru A., în scopul realizării intențiilor infracționale, repetat au îndemnat-o și determinat-o pe minora O. Creciun la practicarea prostituției.

Apoi, Sahotțchi E. și Moraru A., au determinat-o pe O. Creciun la practicarea prostituției pentru obținerea veniturilor necesare pentru existență și abuzînd de situația de vulnerabilitate a victimei, a obținut de la ea consimțământul de a practica prostituția și au organizat transportarea acesteia în mun. Chișinău.

Ajungînd în mun. Chișinău, Moraru A., de comun acord cu Sahotțchi E., au implicat-o în activitatea criminală pe Samcov A. și, profitînd de starea de vulnerabilitate a minorei O. Creciun, au adăpostit-o în mai multe apartamente.

Apoi, în aceeași perioadă de timp a lunii iunie 2011, Moraru A. și Samcov A., de comun acord cu Sahotțchi E., și-au asumat responsabilitatea de a găsi persoane căror minora să le presteze servicii sexuale contra plată. Ca rezultat, ea a fost impusă să acorde servicii sexuale unei persoane nestabilite de către organul de urmărire penală contra sumei de 300 lei.

Ulterior, la 22.06.2011, Moraru A. și Samcov A., de comun acord cu Sahotțchi E., acționînd în vederea exploatării sexuale comerciale a minorei O. Creciun, cunoscînd despre intenția lui I. Olborocean de a beneficia de servicii sexuale contra plată, au convenit să primească de la el 400 lei pentru acordarea serviciilor sexuale.

Apoi Samcov A., de comun acord cu Moraru A. și Sahotțchi E., acționând în continuare în vederea exploatării sexuale comerciale a minorei O. Creciun, au primit de la I. Olborocean 400 lei pentru ulterioara acordare a serviciilor sexuale de către minora O. Creciun.

După aceasta, Samcov A., de comun acord cu Moraru A. și Sahotțchi E., acționând în continuare în vederea exploatării sexuale comerciale a minorei O. Creciun, a organizat întâlnirea lui I. Olborocean cu ea în apropierea Centrului Comercial „Jumbo”, unde i-au transmis-o pe aceasta pentru a-i fi acordate servicii sexuale contra plată.

Conform rechizitoriului, inculpații sunt învinuiți că au recrutat, transportat și adăpostit un copil, în scopul exploatării sexuale comerciale în prostituție, acțiuni însoțite de profitare de situație de vulnerabilitate a copilului, adică a săvârșit traficul de copii, infracțiune prevăzută de art. 206 alin. (2) lit. c) Cod penal.

Tot ea, Moraru A., aproximativ la sfârșitul lunii mai 2011, acționând intenționat, având scopul îndemnării și înlesnirii practicării prostituției, aflându-se în mun. Chișinău, și știind cu certitudine că are clienți care i-au solicitat să le fie acordate servicii sexuale, în cadrul convorbirilor cu Samcov A., i-a propus să practice prostituția și i-a promis obținerea unui venit din această activitate.

Astfel, în perioada menționată de timp, Moraru A., pentru realizarea scopului său infracțional, trezindu-i interesul A. Samcov pentru practicarea prostituției, prin convingeri că vor fi bine plătite, a îndemnat-o să se deplaseze împreună la o saună din mun. Chișinău, pentru a practica prostituția contra sumei de 400 lei.

Întru atingerea scopului său infracțional, Moraru A., obținând consimțământul A. Samcov de a practica prostituția, a înlesnit practicarea prostituției de către aceasta, găsindu-i clienți, apoi împreună s-au deplasat la o saună din mun. Chișinău, pentru a practica prostituția. În urma acordării serviciilor sexuale, Moraru A. și Samcov A. au fost remunerate de către clienți cu 400 lei.

Astfel, Moraru A. este învinuită că a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 220 alin. (1) Cod penal - proxenetismul, adică îndemnul și înlesnirea practicării prostituției de către o altă persoană.

Instanța a indicat că în dovezile prezentate de procuror, nu figurează elementele probatorii cu referire la comiterea de către inculpați a infracțiunii prevăzute de art. 206 alin. (2) lit. c) Cod penal.

Nu se reține ca fiind justificată poziția apărării privind achitarea inculpaților din motivul că aceștia nu au comis *faptele ce li se impută*, deoarece această versiune este combătută de declarațiile părții vătămate O. Creciun, depozițiile martorilor I. Filimon, I. Olborocean, V. Cărăruș și materialele cauzei.

Poziția apărării privind absența în acțiunile inculpaților a cărorva acțiuni ilegale ce ar cădea sub incidența Codului penal este combătută de declarațiile părții vătămate, martorilor I. Filimon, I. Olborocean, V. Cărăruș și materialele cauzei, astfel în acțiunile inculpaților nu s-au confirmat elementele constitutive ale infracțiunii traficului de copii, însă elementele constitutive a infracțiunii de

proxenetism și anume a acțiunilor de îndemnare și înlesnire a practicării prostituției.

Din analiza cumulară a probelor în coroborare, instanța de judecată a ajuns la concluzia că în acțiunile inculpaților nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii traficului de copii, dar sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii de proxenetism.

Declarațiile părții vătămate nu au pentru instanța de judecată o forță probantă prestabilită fără aprecierea ei.

Circumstanțele reținute de instanța judecătorească privind trezirea interesului de către Moraru A. lui Samcov A. pentru practicarea prostituției, prin convingeri că vor fi bine plătite, îndemnînd-o de a se deplasa împreună la o saună pentru a practica prostituția, acordînd servicii sexuale, contra 400 lei, **n-a fost combătută de acuzare** cu careva probe verosimile ce ar confirma vinovăția A. Moraru de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 220 alin. (1) Cod penal.

De asemenea, **martorul I. Olborocean a declarat că ambele au acordat servicii sexuale și au fost plătite pentru servicii.**

3. Procurorul a declarat apel, solicitînd casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri.

Samcov A. să fie condamnată în baza art. 206 alin. (2) lit. c) Cod penal la 14 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în serviciul public pe un termen de 4 ani, cu executare în penitenciar pentru femei.

Moraru A. să fie condamnată în baza art. 206 alin. (2) lit. c), 220 alin. (1), 84 Cod penal la 18 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în serviciul public pe un termen de 5 ani, cu executare în penitenciar pentru femei.

Sahotțchi E. să fie condamnat în baza art. 206 alin. (2) lit. c) Cod penal la 12 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în serviciul public pe un termen de 3 ani, cu executare în penitenciar de tip închis.

Apelantul a invocat că probele administrate combat argumentele aduse de instanță în favoarea recalificării acțiunilor inculpaților la prevederile art. 220 Cod penal.

Instanța a indicat că nu a fost afectat discernămîntul persoanei de a practica prostituția prin amenințare, înșelăciune, abuz de poziție de vulnerabilitate.

Dar, minoratul deja reprezintă o vulnerabilitate a persoanei, or conform prevederilor Codului civil, majoratul și respectiv discernămîntul persoanei apare după ce aceasta împlinește vîrsta de 18 ani.

Prin urmare, discernămîntul minorei era afectat din start, ceia ce urmează a fi calificat ca trafic de copii și nu ca proxenetism.

Instanța a indicat că inculpații nu s-au folosit și nu a fost constatată starea de vulnerabilitate a victimei.

Aceste circumstanțe sunt combătute prin declarațiile părții vătămate, conform cărora ea a comunicat inculpaților despre cearta cu rudele apropiate, despre lipsa domiciliului la acel moment, a lucrului și a mijloacelor bănești pentru a se întreține, ceia ce o plasează în stare de vulnerabilitate, circumstanțe de care s-au folosit inculpații pentru a o determina inclusiv prin înșelăciune, chiar dacă

victima credea că face asta benevol și că aceasta este bine pentru ea și bunăstarea ei materială, de a practica prostituția.

Inculpații se cunoșteau cu ea de mai mult timp și cunoșteau ce vîrstă are, cunoșteau că ea încă își face studiile și că domiciliază cu părinții săi, care o limitează în efectuarea anumitor acțiuni.

Nu este motivată nici achitarea lui Moraru A. pe art. 220 alin. (1) Cod penal, așa cum conform declarațiilor părții vătămate și a martorilor, vinovăția în comiterea acestei infracțiuni este demonstrată pe deplin.

3.1 Avocatul Eugeniu Miron la fel a declarat apel, solicitînd casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care inculpata Moraru A. să fie achitată integral.

Instanța de judecată eronat s-a bazat pe declarațiile părții vătămate, deoarece ultima și-a schimbat depozițiile de cîte ori a fost audiată. Mai mult, din conținutul raportului de evaluare psihologică a victimei s-a constatat că aceasta are predispoziția de a minți.

În cadrul cercetării judecătorești au fost constatate divergențe esențiale în declarațiile martorilor acuzării.

3.2 A declarat apel și inculpatul Sahotțchi E., solicitînd casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care să fie achitat.

Apelantul a relevat că nu a comis infracțiunea incriminată.

3.3 Și avocatul Alina Valah a declarat apel, solicitînd casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care inculpata Samcov A. să fie achitată.

Apelanta a specificat că instanța de judecată nu poate emite o sentință de condamnare bazată doar pe declarațiile unei părți vătămate, care își schimbă declarațiile, în situația în care inculpații nu-și recunosc vina, instanța judecătorească fiind în lipsa altor probe directe. Această probă nu are pentru instanța de judecată o forță probantă prestabilită fără aprecierea ei.

Concluziile despre vinovăția de săvîrșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri.

Nu este clar din care motive instanța a găsit-o vinovată pe Samcov A. de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 220 alin. (1) Cod penal.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 mai 2014, toate apelurile au fost respinse ca nefondate.

Instanța de apel a reținut că sentința cuprinde elementele definiției condamnării inculpaților în baza articolului 220 alin. (1) Cod penal, prevăzute de articolul 394 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală.

Probele prezentate în ședința de judecată și puse la baza sentinței, fiind obținute legal, sînt admisibile și sînt apreciate conform prevederilor articolului 101 Cod de procedură penală. Astfel, sînt pertinente, concludente, utile și veridice probele puse la baza achitării inculpatei Moraru A., precum și cele puse la baza condamnării inculpaților în baza articolului 220 Cod penal.

În acest context, nu există temei pentru a da o nouă apreciere probelor, instanța de apel fiind solidară cu concluziile primei instanțe privind aprecierea probelor puse la baza sentinței.

Prin urmare, este corectă concluzia primei instanțe privind starea de fapt constatată și privind determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite de inculpați și semnele componentei de infracțiune prevăzute de articolul 220 alin. (1) Cod penal: la comiterea proxenetismului, infractorul nu are scopul de a exploata careva persoane, ci de a determina la practicarea prostituției, de a înlesni ori de a trage foloase de pe urma practicării benevole a prostituției de către o altă persoană. La fel, este corectă concluzia privind achitarea inculpatei Moraru A. pe art. 220 alin. (1), dat fiind, că sentința cuprinde temeiurile pentru achitare, cu indicarea motivelor pentru care au fost respinse probele în sprijinul învinuirii respective.

Versiunea inculpatei Moraru A. nu este combătută prin probele prezentate de partea învinuirii, totodată sentința cuprinde descrierea circumstanțelor cauzei constatate de instanța de judecată și enunțarea temeiurilor pentru achitarea inculpatei, cu indicarea motivelor pentru care instanța a respins probele aduse în sprijinul acuzării.

Circumstanțele reținute de instanța de judecată privind trezirea interesului de către Moraru A. lui A. Samcov pentru practicarea prostituției, prin convingeri că vor fi bine plătite, îndemnând-o pe aceasta de a se deplasa împreună la o saună pentru a practica prostituția contra 400 lei, **n-a fost combătută de acuzare** cu careva probe verosimile ce ar confirma vinovăția Alinei Moraru de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 220 alin. (1) Cod penal.

De asemenea, martorul I. Olborocean a declarat că ambele au acordat servicii sexuale și au fost plătite pentru servicii.

5. Procurorul a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea acestei decizii și dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, în alt complet de judecată.

Recurentul a invocat că vina inculpaților în comiterea infracțiunilor imputate este demonstrată prin probe administrate de partea acuzării, care au fost cercetate în conformitate cu legea procesual penală, dar nu au fost corect apreciate, prin prisma coroborării lor.

Instanța a indicat că nu a fost afectat discernământul persoanei de a practica prostituția prin amenințare, înșelăciune, abuz de poziție de vulnerabilitate.

Dar, minoratul deja reprezintă o vulnerabilitate a persoanei, or conform prevederilor Codului civil, majoratul și respectiv discernământul persoanei apare după ce aceasta împlinește vârsta de 18 ani.

La încadrarea juridică a acțiunilor făptuitorului în baza art. 206 Cod penal nu se ia în considerație consimțământul victimei de a fi recrutată, transportată, transferată, adăpostită sau primită, chiar dacă aceasta era informată în privința scopurilor în care va fi folosită, precum și despre mijloacele utilizate în trafic.

Recrutarea, transportarea, transferarea, adăpostirea sau primirea unui copil în scopurile menționate în art. 206 Cod penal sînt considerate ca „trafic de ființe umane”, chiar dacă nu au fost utilizate nici unul din mijloacele enunțate.

Termenul „copil” desemnează orice persoană în vîrstă de pînă la 18 ani.

Prin urmare, discernămîntul minorului era afectat din start, ceea ce urmează a fi calificat ca trafic de copii și nicidecum ca proxenetism.

Instanța a indicat că inculpații nu s-au folosit și nu a fost constatată starea de vulnerabilitate a victimei.

Aceste circumstanțe sunt combătute prin declarațiile părții vătămate cît și a martorilor, conform cărora dînsa a comunicat inculpaților despre cearta cu părinții, fapt pentru care a plecat de acasă, adică lipsa domiciliului la acel moment, a lucrului și a mijloacelor bănești necesare pentru întreținere, ceea ce plasează astfel victima în stare de vulnerabilitate față de inculpați, circumstanțe de care s-au folosit aceștia pentru a o determina inclusiv prin înșelăciune, chiar dacă victima credea că face asta benevol și că aceasta este bine pentru ea și bunăstarea ei materială, de a practica prostituția.

Inculpații cunoșteau de vîrsta victimei, or ultima le-a comunicat-o, aceștia cunoșteau că ea încă își face studiile și că locuiește cu părinții, dar și faptul că inculpații i-a spus să le comunice clienților că are deja împliniți 18 ani.

Astfel, instanța de fond cît și cea de apel au dat o apreciere incorectă probelor prezentate de partea acuzării și nu au apreciat multilateral și obiectiv probele administrate, care dovedesc cu certitudine vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunilor încriminate de organul de urmărire penală.

În drept, recursul este bazat pe art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală - instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii, acesta este expus neclar.

5.1 Inculpata Moraru A. la fel a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea hotărîrilor adoptate și dispunerea achitării ei.

Recurenta a relevat că nu este de acord cu condamnarea ei în baza art. 220 alin. (1) Cod penal, deoarece instanța de judecată eronat s-a bazat pe depozițiile părții vătămate, ultima și-a schimbat depozițiile de cîte ori a fost audiată, astfel depozițiile acesteia nu pot fi puse la baza unei sentințe de condamnare. Mai mult, din conținutul raportului de evaluare psihologică a victimei s-a constatat că aceasta are predispoziția de a minți.

În cadrul cercetării judecătorești s-au constatat divergențe esențiale în declarațiile martorilor acuzării.

5.2 La 06 august 2014 a declarat recurs ordinar și avocatul Alina Valah, în care solicită casarea hotărîrilor adoptate și dispunerea achitării inculpatei Samcov A.

Recurenta a indicat că instanța de judecată nu poate emite o sentință de condamnare bazată doar pe depozițiile unei părți vătămate, care își schimbă declarațiile, în situația în care inculpații nu-și recunosc vina și instanța fiind în lipsa altor probe directe.

Concluziile despre vinovăția persoanei în săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri.

În drept, recursul este bazat pe art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, că hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, că nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

6. Judecînd recursurile ordinare pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal lărgit face următoarele concluzii.

În primul rînd, conform art. 422 Cod de procedură penală, termenul de recurs este de 30 de zile de la data pronunțării deciziei. Potrivit art. 231 alin. (3) și (5) Cod de procedură penală, la calcularea termenelor pe zile nu se ia în calcul ziua de la care începe să curgă termenul, nici ziua în care acesta se împlinește. Dacă ultima zi a unui termen cade într-o zi nelucrătoare, termenul expiră la sfîrșitul primei zile lucrătoare care urmează. În corespundere cu art. 418 alin. (1), 338 alin. (2)-(4), 340 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel pronunță public dispozitivul hotărîrii, fapt despre care se consemnează în procesul-verbal. Hotărîrea motivată se pronunță la fel public, în termen de pînă la 30 de zile.

Prin urmare, durata termenului de recurs este stabilită prin lege. El nu poate fi lungit sau scurtat de instanța de judecată. El este absolut, are un caracter imperativ și fatal, în sensul că depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac.

Sub acest aspect se atestă că, potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată, instanța de apel a pronunțat dispozitivul deciziei la 23 mai 2014 în prezența avocatului Alina Valah, comunicîndu-i că decizia motivată va fi pronunțată la 23 iunie 2014, fapt realizat la această dată și consemnat în respectivul proces - verbal (v.4, f.d. 167).

Deci, decizia atacată a fost pronunțată în condițiile legii la 23 iunie 2014, iar termenul de 30 zile pentru depunerea recursului ordinar urma să expire la sfîrșitul zilei de 24 iulie 2014.

Totodată, recursul ordinar al avocatului Alina Valah a fost declarat și înregistrat în cancelaria Curții Supreme de Justiție la 06 august 2014, adică peste termenul prevăzut de lege, devenind astfel neîntemeiat (*pct. 5.2 din decizie*).

Conform art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecînd recursul, instanța îl respinge ca inadmisibil, în cazul în care se constată că el este neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce recursul nominalizat este neîntemeiat, el urmează a fi respins ca inadmisibil.

În al doilea rînd, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv și în temeiul cînd ea nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, cînd hotărîrea atacată nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, cînd motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii, acesta este expus neclar.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărîrea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Sub acest aspect, Colegiul penal lărgit atestă că instanțele de fond și de apel au comis următoarele erori de drept.

Conform art. 101 alin. (1) și (4) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Instanța de judecată este obligată să motiveze în hotărîre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate. În corespundere cu art. 384 alin. (3) Cod de procedură penală, sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Conform art. 385 alin. (1) pct. 1) – 4) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunile dacă a avut loc fapta de săvîrșirea căreia este învinuit inculpatul, dacă această faptă a fost săvîrșită de inculpate, dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea, dacă inculpatul este vinovat de săvîrșirea acestei infracțiuni. Potrivit art. 394 alin. (1) pct. 1) și 2) Cod de procedură penală, partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, indicîndu-se locul, timpul, modul săvîrșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii, probele pe care se întemeiază concluziile instanței de judecată și motivele pentru care instanța a respins alte probe.

În pofida acestor prescripții legale, potrivit descriptivului sentinței, instanța de fond:

a) doar a trecut în revistă probele administrate pe caz, însă nu a apreciat separat fiecare probă, inclusiv declarațiile inculpaților, a părții vătămate, a martorilor, probele scrise, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării, inclusiv cu circumstanțele de fapt și de drept incriminate inculpatului în rechizitoriu, nu a indicat motivele pentru care a respins probele acuzării;

b) nu a constatat și descris fapta criminală, considerată ca fiind dovedită, indicîndu-se locul, timpul, modul săvîrșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii;

c) a concluzionat divergent și dubios cu privire la natura infracțională a acțiunilor inculpaților, indicînd că: „...nu se reține ca fiind justificată poziția apărării privind achitarea inculpaților din motivul că aceștia nu au comis **faptele ce li se impută**, deoarece această versiune este combătută de declarațiile părții vătămate O. Creciun, depozițiile martorilor I. Filimon, I. Olborocean, V. Cărăruș și materialele cauzei..., **Circumstanțele reținute** de instanța judecătorească privind trezirea interesului de către Moraru A. lui Samcov A. pentru practicarea prostituției, prin convingeri că vor fi bine plătite, îndemnînd-o de a se deplasa împreună la o saună pentru a practica prostituția, acordînd servicii sexuale, contra 400 lei, **n-a fost combătută de acuzare...**, martorul I. Olborocean a

declarat că ambele au acordat servicii sexuale și au fost plătite pentru servicii ...”
(pct. 1, 2 din decizie);

d) circumstanțele enunțate la lit. c) denotă că motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar, or în dispozitiv este specificat în mod divergent că Moraru Alina este condamnată, apoi achitată pe același art. 220 alin. (1) Cod penal.

Astfel, prima instanță nu a judecat fondul cauzei în conformitate cu rigorile legale și a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii și acesta este expus neclar.

În al treilea rind, potrivit art. 414 alin. (1), (2), (5) și (6), 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală și a jurisprudenței naționale, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. Instanța de apel verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal, se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel și nu este în drept să-și întemeieze concluziile pe probele cercetate de prima instanță dacă ele nu au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel și nu au fost consemnate în procesul-verbal. Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat ori trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sînt dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări, dacă probele corect au fost apreciate în ansamblu, prin prisma cumulului de dovezi anexate la dosar. Chestiunile de drept pe care le poate soluționa instanța de apel sunt dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă normele de drept procesual și penal au fost corect aplicate. În cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile menționate, hotărârea instanței de fond urmează a fi desființată, cu rejudecarea cauzei. Nepronunțarea instanței de apel asupra tuturor motivelor invocate echivalează cu nerezolvarea fondului apelului și, în acest caz, decizia urmează a fi casată, cu rejudecarea cauzei în apel, așa cum cere art. 435 Cod de procedură penală, întrucît o asemenea eroare judiciară nu poate fi corectată în instanța de recurs. Decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Însă, instanța de apel nu a respectat prescripțiile de drept nominalizate, deoarece, menținînd o sentință ilegală și neîntemeiată:

a) potrivit descriptivului deciziei contestate, nu a reacționat în modul prevăzut de lege asupra erorilor de drept comise de instanța de fond, le-a repetat întocmai și nu a desființat sentința, cu rejudecarea cauzei;

b) și-a întemeiat concluziile pe probe neverificate în ședința de judecată a instanței de apel și neconsemnate în procesul-verbal, cum ar fi - fișa de evaluare a minorei O. Creciun (*f.d. 13*), procesul-verbal de recunoaștere a persoanei prin care partea vătămată O. Creciun l-a recunoscut pe Sahotțchi E., procesul-verbal de recunoaștere a persoanei prin care partea vătămată O. Creciun l-a recunoscut pe I.

Olborocean, procesul-verbal de recunoaștere a persoanei prin care martorul I. Olborocean O. a recunoscut-o pe Moraru A., procesul-verbal de recunoaștere a persoanei prin care martorul I. Olborocean O. a recunoscut-o pe Samcov A., ordonanța de anexare la cauza penală a corpurilor delictive CD-urilor cu înregistrările de imagini și a comunicărilor, ordonanța și procesul verbal de percheziție efectuat la domiciliul Alexandrei Samcov din 28.06.2011, procesul-verbal de recunoaștere a obiectului prin care partea vătămată O. Creciun a recunoscut telefonul său mobil de model „Samsung”, procesul-verbal de examinare a obiectelor ridicate în cadrul percheziției, ordonanța de recunoaștere și anexare la cauza penală a corpurilor delictive, procesul-verbal de examinare a descifrărilor convorbirilor telefonice, ordonanța de recunoaștere și anexare la cauza penală a descifrărilor convorbirilor telefonice (pct. 1, 2 din decizie);

c) nu s-a pronunțat asupra motivelor invocate în apelul declarat de procuror, inclusiv cele reproduse în pct. 3 din prezenta decizie (pct. 3 din decizie);

Totodată, particularitățile împrejurărilor relevate pe caz și enunțate asupra denotă că în acțiunile inculpaților se regăsesc, în mod rezonabil, elementele infracțiunii incriminate, prevăzute la art. 206 alin. (2) lit. c) Cod penal.

Circumstanțele expuse atestă în mod lucid că ambele instanțe nu a judecat cauza penală în condițiile legii, deoarece au adoptat hotărâri care nu cuprind motive legale pe care se întemeiază soluția, că motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta fiind expus neclar, că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, că recursurile ordinare ale procurorului și inculpatei A. Moraru sunt întemeiate.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală instanța de recurs casează total hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Dat fiind că încălcările normelor procedurale specificate, comise de către instanțele de fond și de apel, constituie erori de drept prevăzute în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și care nu pot fi corectate de către instanța de recurs, se impune soluția admiterii recursului declarat, casării totale a deciziei contestate și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să țină cont de împrejurările expuse, să înlăture erorile menționate, să judece cauza în strictă conformitate cu legea, să adopte o hotărâre legală și întemeiată.

7. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 1), 2) lit. c), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de avocatul Alina Valah, în numele inculpatei Samcov Alexandra Nicolae, împotriva sentinței Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 26 aprilie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 mai 2014.

Admite recursurile ordinare declarate de procuror și de inculpata Moraru Alina, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 mai 2014, în privința inculpaților Moraru Alina Ion, Samcov Alexandra Nicolae și Sahotțchi Eugeniu Gheorghe, și dispune rejudecarea cauzei de către aceiași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată, pronunțată la 16 decembrie 2014.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Liliana Catan

Ion Guzun

Maria Ghervas